

ge eller ej. De to Tekster, nemlig den franske og den engelske, dækkede ikke ganske hinanden: »*d'indiquer par quels effectifs*» etc. var mere bydende end »*recommand what effective*» etc. Afbrydelsen af den økonomiske eller finansielle Forbindelse sker *eo ipso*. Medens Kravet om Deltagelse i militære Forholdsregler er betinget af vedkommende Medlems Indvilligelse, er Passageretten absolut. Paa Spørgsmaalet om, hvilken af de nævnte tre Former for Deltagelse, man fra dansk Side ønskede at undgaa, svarede: Deltagelse i militære Foranstaltninger og Passageret over Landterritoriet. Fra fransk Side bemærkedes hertil, at Afbrydelse af den økonomiske Forbindelse var uforenelig med Neutralitet, og at en Tilslutning til Forbundet medførte ikke blot Mednydelse af Rettighederne, men ogsaa Deltagelse i Byrderne.

Heroverfor blev det fra dansk Side fremhævet, at man kunde tænke sig det foreneligt med Forbundets Organisation, at ikke alle Medlemmer behøvede at tage Del i militære Foranstaltninger, og at i hvert Fald de enkelte Staters Landterritorier ikke benyttedes uden deres Samtykke. Søterritoriets Stilling var i denne Henseende noget anderledes, idet en Passage over dette ikke har den indgribende Karakter som over Landterritoriet. Yderligere fremhævedes det fra dansk Side, at Danmark ikke havde truffet nogen Bestemmelse om, hvorvidt det vil erklære sig permanent neutralt, men det ønskede at holde sig en Adgang aaben dertil. Der var saa meget større Grund til at fremføre Ændringsforslaget, som Island ved Notificeringen af sin Uafhængighed havde erklæret sig permanent neutralt, selv om denne Neutralitet endnu ikke var blevet anerkendt af Magterne.

Den schweiziske Delegation sluttede sig til Anskuelsen om, at Afbrydelse af den økonomiske Forbindelse er forenelig med Neutralitet, og anførte, at den schweiziske Neutralitet i 1815 kun havde Hensyn til militære Forhold. De fra dansk Side

fremsatte Synspunkter blev ogsaa tiltraadt fra andre af de neutrale Landes Delegerede.

Særlig gjordes opmærksom paa den tilsyneladende Uoverensstemmelse mellem Reglen i Art. 16 om ubetinget Afbrydelse af den økonomiske Forbindelse og Art. 3, 3. Stk., hvorefter Indbydelse til at overvære Raadets Møder skal sendes til de Magter, hvis Interesser direkte berøres af de Spørgsmaal, som skal behandles. Dette gav Anledning til følgende Oplysninger om Forstaaelsen af sidstnævnte Bestemmelse:

Hvis en Magt ikke er blevet opfordret til at overvære Mødet, er Beslutningen ugyldig over for den. Hvis den er blevet indbudt og møder, er den moralsk bunden. Spørgsmaalet om dens Stilling, naar dens Delegerede uden at være Medlem af Eksekutivraadet protesterer, blev uden Svar. Det udtaltes som en Mulighed, at den Delegerede kunde blive gjort til Medlem af Raadet *ad hoc*. Fra neutral Side foresloges endvidere forskellige Fremgangsmaader til Konstatering af, om det Retsbrud, der fremkalder Forbundets Magtanvendelse, i det enkelte Tilfælde foreligger, samt til at muliggøre en gradvis Afbrydelse af den økonomiske Forbindelse, hvor den automatiske og fuldstændige Afbrydelse maatte virke særlig skadelig for den Stat, som deltager i Tvangsmidlets Anvendelse, uden at der dog opnaaedes nogen Løsning af disse Problemer.

I Anledning af Forbehold blandt andet fra norsk og spansk Side med Hensyn til de enkelte Landes Forfatning og gældende Lovgivning bemærkedes, at disse er forbeholdte saaledes, at Regeringerne i Tilfælde, hvor Parlamenternes Afgørelse forfatningsmæssig fordres, har opfyldt deres Forpligtelser, naar de forelægger Parlamentet de til Forpligtelsens Opfyldelse nødvendige Forslag.

3. Ændringer i den endelige Tekst.

Udkastet blev som Følge af denne For-